

Виходитъ во Львовъ що Середы
и Суботы (кромѣ русинськихъ) о
4-55 годинъ по будніхъ. Литер., доза-
года "Бібліотека наїздана, повітій"
виходить по 2 печати, аркушъ кожного
15-го в посібд., для кожного місяця.
Редакція, адміністрація і експе-
діція підъ Ч. 8 улица Академічна.
Всі заслуги, посмаки і рекламації
належать перевозілати підъ адресою:
редакція і адміністрація "Дѣло"
Ч. 8 улица Академічна.
Рукописи не зберігаються тільки на
попереднє застереженіе.
Пошлинне чолово отонти 10 кр. л. в.

Отъ Администрації.

Уважаемі всіхъ! Ви Представникъ, котрій
вже юльше вирівнявъ своїхъ заділостей, щобъ ви
все юльше вирівняти.

Тоже саме звертаємо увагу, що Бібліотеку
наїздану будуть знову вимагати, котрі
можуть предполагати.

Посольське справоозданье

о. П. Ясинницкого.

Не легко приходиться намъ говорити
о посольскомъ справоозданію о. Ясинницкого.
Наїзданійши, і наїзданійши справо-
озданію не може наступити житого слова,
особливо коли сприєднанець мусить чи-
сантись і съ часомъ і съ обмеженімъ
объемомъ і часто налагати дуже важкий і
дуже характеристичний выводы передавати
дуже кількомъ словами, або і совсемъ
пропускати. Тоже въ гори застережаємо,
що не хочемо і не можемо піддавати яко-
го нибудь категоричного, безусловного
суду що згаданому посольскому справоозда-
нію, що проти цього підказувамо наші уваги
знову, о скілько переслані намъ
дійшли подає образъ головныхъ выводовъ
пос. о. Ясинницкого.

Пос. о. Ясинницкій, якъ видно зъ
цілого справоозданія, старалася представити
своїхъ виборцівъ по можності повний
сервъ країнъ сприянь, належачихъ до
діяльності сойму. Въ всіхъ тихъ спра-
вахъ, висказавъ бигъ свої погляди. А що
зъ своїхъ промовъ дійснути всіхъ сприянь,
що указавъ, що самъ більші питання на-
шого країнного життя, що веюда глядти
на скілько і поправлю, є показуву вагли-
чи, якъ пояснило і съголосило о. Ясинницкій
свої посольські обов'язки. Може
тута передовсімъ не одного здивувати,
що о. Ясинницкій говорить лише яко по-
сольська единиця і ничего не згадавъ о
діяльності прочихъ рускихъ послівъ
по національно-політичній партії сой-
кової, що изъ вагаль поясненіе партії
відношеній всіхъ соймовихъ послівъ
зъ стручнимъ межи їхніхъ выводами. Сему
здивувати, якъ не можна дивуватись.
Передовсімъ о. Ясинницкій дававъ спра-

ву въ своїй діяльності передъ съо-
ми виборціми і єго пайорніша задача
була, повинніти спонсувати виборцівъ, що
бигъ іхъ поєхати робити і надальше
робити задумує. Зображені въ Турції дуже
справедливо держають лише границь
світу діяльності свого посла і совсімъ
не замірюють становища судової філії дія-
льності всіхъ рускихъ послівъ соймо-
вихъ. По другому, якъ можна догадуватись,
то соймовий руский посоли творять сприянь
одну партію чи групу посольську, злучену
съ собою самими фактичнимъ становищемъ
нашого народа і краю въ одну цілість,
однакожъ доси не буде у нихъ фор-
мально виготовленої програми,
котраби обінімала не въ соймові сприянь,
ізъ всіхъ подробностіхъ, ізъ всіхъ нихъ
виказувались не тілько негативно, але і
съ поїною позитивною існостю, такъ не-
обхідною для кождої партії агресії.
При такожъ стаї говорить въ імені
всіхъ, значиби накидати свою гадку
другимъ, а бодай говорить непокликано
і напередъ судити.

Такожъ не менше однакожъ висказають
о. Ясинницкій основний гадку, котрій зъ
одної сторони визначають головий осно-
вны програми рускихъ послівъ въ зага-
лі, а зъ другої сторони показують, що
наші рускі посли чимъ скоріше починій
асно висказати свою сподільну програму
позитивну, если тілько бажають надати
нашій народній сприянь въ соймъ ваги і
жизненій силы. Головий основи сеї
програми — се по одній часті оборона, і
конечно і успішний розвід рускої
народності въ Галичині, а по другої
часті оборона і розвід малої посільстви.
Перше визначає нашій політичній і духо-
вій задачі, друге визначає нашу економі-
чну програму і тымъ, якъ від-
літь матеріального і духовного життя на-
родного. Дальші выводы о. Ясинницкого
єще лише консеквенцію і подроб-
ністю, передеянемъ тихъ двохъ основ-
нихъ точокъ. Коли о. Я. яко досвідчений
педагогъ такъ нагайдно висказує
хібы і недостатиї нашихъ школъ наро-

дивихъ і рішучо виступає противъ по-
лонізації нашого народа черезъ школу, то тіні слова напевно набудуть живий вт-
ромінні въ цѣлій галицькій Русі; котре
же перша і не черезъ одинъ уста въ
тімъ дусі висказувалась. Не сомніває-
мося, що о. Я. щопинь одобряє такожъ і
ті позитивній задання на поля нашого
шкільництва, ухвалений одноголосно на
тогорічному засіданні парламенту по Львові,
і буде ще напевно надади більшою силы
програмовимъ висловамъ о. Я., коли від-
будеть бути підписано ветування тихъ жадан-
ів свою програму і съ ними вразно
всолидаризованіся.

Господарка країни, виражена въ
країнськихъ бюджетахъ, вистала такожъ про-
сторінно представлена въ выводахъ о. Я.,
хоть не въ выводахъ представлений въ до-
писі въ Турції, видається намъ доста-
точно ясною. Такъ пр. діалекті поль-
ськихъ послівъ о віднесенії добробуту
країни, іменно добробуту малої (сей-
нинської) посільстви і о віднесенії робль-
ництва, а інші та ремесництва, поки
що доси ще дожидав нагляднішіхъ до-
казівъ, а у многомъ може розбудити со-
певімъ небезпеки сомніння. Бо жъ най-
елементарійши угодій країни добробуту
остаються исподіяджений, увидокъ селянсь-
ства все ще дожидав заради бтъ сойму,
непродуктивні видачки страшно переви-
шають видачки продуктивній, проектованій
гіпотечний закладъ кредитовий єсть
пронію спасенної і правдивої помочі
кредитові, на робльничі школи въ Ду-
бляніахъ і Черніхіві, зъ котрихъ мала
посільстви, особливо рускої часті Гали-
чини, не має ні найменшої користі,
видає край (отже і мала посільстви) рб-
чно 61,597 зр. і т. д. Такожъ годі пото-
діти съ тимъ, будьтоби країні дороги
були на теперії совсімъ злишні, божъ
стоїть они въ тѣсній звязі съ розвоємъ
і ужиточностю поїтівськихъ і громад-
ницькихъ доргъ, а перенесеніе тягару тене-
рійськихъ країнськихъ доргъ на поїтівъ
ледво чи принеслоби більшу болгту для
людности. Припускаємо радше, що о. Я.

Предплата на "Дѣло" стоять:
на цѣлій рокъ . . . 8 зр.
на півъ року . . . 4 зр.
на четверть року . . . 2 зр.
за зем. "Бібліотеку" . . . на цѣлій рокъ:
на цѣлій рокъ 12 зр. на цѣлій рокъ 5-
за півъ року 6 зр. на півъ року 2.50
на четверть року 3 зр. на четверть року 1.25
Предплату належить пересилати
франко (включно почтовими пере-
кладомъ) до: Адміністрація час. "Дѣло".
Оголошенія приймаються по цѣлій
6 кр. а. в. бтъ однога строчки позитивно.
Рекламація неопечатаній вольній
бтъ порта.

ДѢЛО

ВІСТАЛАННІ СВАТАНЬЕ.

Образокъ въ галицького життя.

V.

Даліше.

Панъ Запольська славилась посіль-
дю потомникацію преславного колишньо-
го роду Запольськихъ і зъ цѣлою токъ слави
заслужувала лише імя і родову думу.
Розумуєте, що панъ Запольська ще замо-
жду такъ перенідалася гадкою добра зажи-
вичного роду правдивої цілікти, що бт-
жала бтъ замужка і зъ першихъ літъ
засвітила посітілась єгідні давніхъ
рибль шляхтоцькіхъ. По родинѣ не ді-
сталася, ки ніякого маєту, та родова ду-
ма не дозволяла ви бдівати свої руки
відомацькому синові. Она пробувала
зъ різнихъ домахъ шляхтоцькіхъ, тамъ
їхъ коротала і не находила молодо-
го супруга шляхтоцькіхъ, що радо зві-
важає свою тѣткою і за єї раду і опі-
ку звів єї у себе пристановиско. Въ
єї звіві постати пробувала дума ко-
мунітета великого роду, она мало що говор-
ила зъ людьми звичайного роду, толькож-
е гора звівала голову і николи
не звівала. Насилу звідалася она,
що въ жарті у танець. Се була та-
кожъ грачъ проти родового звичаю,
що она не хотіла робити "афронту". Но-
тожъ що панъ Запольська має пусту

домою "доброго тону", що она несогоріше
доброго фактора знає всі сприянь і ін-
тереси панськихъ і радо іншими займаєтись, а
інші сама височиться съ адвокатами і
потарями. Ось знай, що панъ Запольська
може єго участі до богато панськихъ
домбъ и такъ подати ему добрый адро-
бітокъ. Отъ бтъ і припинь коло Заполь-
ської съ лестніми, подхлібніми словами,
не втетувань бтъ неї і безперестан-
но гнути ви великий кречній баліндрась,
а вконецъ попросинь до польонеса. Панъ
Запольська позасіло звіхнула, — ахъ, она
не хотіла робити "афронту" ізъ оби-
тельськими домбъ ізъ домбъ Гуляйпольськими,
— і жартувала та съ пошагою ідуши
ізъ польонесомъ два пальці своєї високородної
руки. Такъ, она вробила въ себе жертву,
остра поши гвоздикою і цинамон-
івською пахощю потарихи разили ви її-
жиній носикъ, втикали слабы въ єї
очахъ і она затулувала хустинкою на-
пушеною ширь-варискими пахощами. Она
вробила въ себе жертву, она прогріши-
ла звівъ проти єго роду і съ відхіднимъ
серцемъ ступала тепер поручь съ плебе-
ямъ і на опроцівіє сего гріху етихъ бт-
мовима якъ знати разъ "Zdrowas Ma-
ruga" до чудотворного образу ізъ Ченстохові.
Якбы на більшу досаду Запольської

тутъ же за нею ішовъ підточцемъ панъ
Верцінський, іластитель великихъ добрь
in partibus infidelium і частковий підза-
мокъ невеликого хутора Швадронівки,
съ панією Дрінталлькою, тайною соперни-
чкою Запольської. Съ маленькою, мовъ
куратюю головою, съ довгими, кручими
волоєсемъ, що довгими кучерими розтрі-
салась наскорою тонкою шій, худий і смаг-
ливий, съ запалами очима, протагнізмъ
носомъ і запалами щоками, въ чорнімъ
контуші съ дітинческими рукавами, въ
бломъ, святомъ жуванці, на довгихъ
ногахъ, Верцінський крутилася і вер-
тівкою коло свої танечницї въ чорно-
крайдій бузько коло копицѣ сина, іншаче
вѣтракъ розкидають руками і ногами і
довгими рукавами свого контуша. Се була
їхній образъ хутора Швадронівки, где
тожъ само все безнасташно крутилось,
вертілось і фуркотло, где господарство
велося на високій панській ладъ старо-
шляхтоцькій съ окономами і жицівками
факторами, писарями, гайдуками і поле-
нами, та безъ всякої признаки, съ не-
відходними довгами, съ худими шкапе-
вітами, голодною худобою, поломаними
вовами, где старий лѣдъ, въ обертихъ
лахманахъ робив службу маршалка дво-
ру, а горобць і мыши єїстали і пища-
ли по обертихъ і поваленихъ будин-
кахъ. Панъ Дрінталлько що въ 1848 р.

тужилася по єївмъ першомъ судженімъ,
що гдеась мань загинути въ Бернії чи
Оломоуць, та доси ще слизла "молодою
вдовою". Она дуже сердечно опікнувалась
всікими нещастными "патріотами" і раз-
да була придбати собѣ богатого мужа,
щобъ ще більше "патріотувати". Пат-
ріотизмъ щоразъ більше упадає, а бо-
гатого мужа не було. Панъ Запольська
 стала великою соперницею панъ Дри-
нталлькою, она бтвізала єї все що гори-
чайши, і богатихъ "патріотів", а на
саму Дрінталлькоу поза очи виговорювала,
що она совсімъ не патріотка, а хитра
іздеїстниця і мантбіска. Та і Дрінталль-
ко не дарувала єївмъ і тожъ поза очи
виговорювала на неї нессаєтій рбчи;
іншіть на єї родову славу вакинулає, і
стаха говорила, що панъ Запольська со-
всімъ не є єївмого роду Запольськихъ,
а хиба яка ключниця каштелянська. Але
єївмъ тонарстий, око въ очі, они стрі-
чались дуже церемоніально і съ пошаною,
а внутрішні досаду захопували въ глуб-
бини сердца. На перекбрь Запольської
Дрінталлько убиралася дуже іскраво. На
її голові якъ має цилиндр вельмі ців-
ти, міхтієн поясний стижки; ви лице
було ізъ облінлене червоною краскою,
тонетенські плечи і груди широко оби-
жні, а шовкова сукня, червона ізъ
крові, якъ хапла въ очі. Дрінталлько,

